

диссея: той ще са надѣе че Одиссей, като са завърне въ Итака ще му заплати нѣкоя голѣма сумма за да въ искупи, и по тъзи причина ще въ държи въ затворъ.

„Като стигнѫхъ въ Тиръ, азъ слѣдувахъ съвѣтытѣ на Нарбала, и са увѣрихъ въ истината за сичко което ми той бѣ разсказалъ. Азъ неможахъ да разумѣй че человѣкъ може да стане тъй ничтоженъ каквъто ми са показа Пигмаліонъ.

„Очуденъ отъ едно зрѣлище толкози ужасно и толкози ново за мене, азъ си думахъ: Ето человѣкъ който е искалъ да стане благополученъ: той е помислилъ че може да добие благополучието чрезъ богатствата и чрезъ неограничената власть; той има въ властьта си сичко което може да пожелае, съ сичко туй той е ничтоженъ поради богатствата си и поради властьта си даже. Ако той бѣ пастиръ, каквъто бѣхъ азъ преди малко, той бы билъ тъй сѫщо честитъ каквъто бѣхъ и азъ: той бы са наслаждавалъ отъ невинните полски удоволствія, и наслаждавалъ са бы безъ угрызенія на съвѣстта, и не бы са бояль ни отъ желѣзото ни отъ отровата; той бы обычалъ человѣцъти, и билъ бы обичанъ отъ тѣхъ; той не ѡщеше да има тѣзи голѣмы богатства, които му сѫ толкози безполезни колкото и пѣсъкъти, защото той несмѣе да ги похване; но ѡщеше да са ползова свободно отъ плодовете на земята, и не ѡщеше да са мѫчи отъ никоя дѣйствителна нужда. Този человѣкъ видяше са че прави сичко което ище: но подобро бѣше да го не прави; той сичко прави по свирѣпѣти си страсти; съкоги е увлеченъ отъ сребролюбietо си, отъ страха си, отъ подозрѣніята си. На видъ той е господарь, но не е господарь на себе си, защото той има толкози господари и мѫчители колкото сѫ силниятѣ му желания.

„Тъй разсѫждахъ азъ за Пигмаліона безъ да го видѣ; защото никой го не виждаше; съкай гледаше съ страхъ само тѣзи высоки кули които денемъ и нощемъ бѣхъ обиколени отъ стражи, дѣто той самъ бѣше са турилъ като въ затворъ заедно съ съкровищата си. Азъ сравнявахъ невидимия този царь съ Сезостриса, който бѣ толкози добродушенъ, пристѣженъ, разговорливъ и любопытенъ да вижда чужденцыти, толкози внимателенъ.